

SLOVENSKI ŠTAJERC

Iz naroda za narod!

«Slovenski Štajerc» izhaja vsak drugi četrtek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Naročnina za celo leto 2 K. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati naprej. — Cena oznanil je za eno stran 32 K, za $\frac{1}{2}$ strani 16 K, $\frac{1}{4}$ strani 8 K, $\frac{1}{8}$ strani 4 K, $\frac{1}{16}$ strani 2 K, $\frac{1}{32}$ strani 1 K. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserte) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Kranju (Kranjsko). — Dopisi dobrodešeli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje poslati do ponedeljka pred izdajo dotične številke.

Št. 7.

V Kranju, dne 1. aprila 1905.

II. letnik.

Naša bodočnost.

Pod tem in drugimi naslovi je pisala «Domovina» zadnja leta precej veliko. Razmotrivali so razni dopisniki o važnem vprašanju o slovenskem trgovstvu. Mislim, da smo si v tem vsi edini, da bi imel ubogi naš slovenski narod v bogatem, neodvisnem trgovskem stanu neprecenljivo podporo. Reči hočem več, s trgovskim stanom vstal bo tudi teptani narod.

Zelo težko pa je pri naših razmerah kaj svetovati, te tudi ni moj namen, ampak samo iz skušenj hočem nekaj podati.

Toži se o pomanjkanju slovenskih trgovin, in mi ne moremo pomagati. Prisiljeni smo začeti z malim trgovstvom. Kajti naši slovenski trgovci so se z malimi izjemami sami postavili na noge. Torej gotovo ni pričakovati od prve generacije tistega uspeha, katerega si želimo. Naš trgovec je bogat, ako naročeno blago takoj plačati zamore. Denarja pa za večja podjetništva, od katerih bi i trgovci sami i slovenski narod mogli pričakovati zaželenega uspeha, tega najbolj važnega faktorja nam manjka. Delavnost in varčnost ste gotovo najboljši čednosti trgovca, a same čednosti ne pomagajo. Manjka nam v drugi roki tudi podjetniškega duha, a kje bi tudi tega dobili, in za ta ne manj važni faktor nam manjka trgovskih šol, trgovskih akademij.

Naš trgovski stan se rekrutira skoraj brez izjeme iz ljudij, ki so komaj dovršili ljudsko šolo, pri nas namreč še velja teorija, da se sin od očeta največ nauči. Dečka, ki je dovršil 14. leto, vtaknejo v očetovo trgovino, v kateri tiči potem vse svoje življenje, ako ga kak konkurz ne prebudi iz spanja. Res je, da ni ravno lahko drugače delati. A zakaj pa drugi narodi ne delajo tako. Pekoča rana na našem telesu je, da nimamo niti najnavadnejših trgovskih šol, niti dvorazrednih trgovskih šol nimamo, ki jih imajo drugi narodi v vsakem malem mestu. V večjih nemških mestih dovrši vsak trgovski pomočnik dvorazredno trgovsko šolo, in te šole so organizirane

ravno tako, ko tista hvalisana Mahrova šola v Ljubljani. In vzlic teh študij ostanejo, akoravno se jim nudijo tudi druge bolj sijajne službe, pri trgovini. Vidijo namreč pri trgovstvu boljšo bodočnost, in ti upi se jim tudi spolnijo, ne tako slovenskim trgovcem, ki morajo večkrat boljše službeno mesto zapustiti, kjer jih potem nadomesti tujec.

Nisem sicer dobro orijentiran, nekaj pa vsaj, da lahko trdim, da nimamo Slovenci izvemši morebiti Ljubljano nič takih trgovcev, ki bi vsaj dovršili Mahrovo šolo, ki jim je najbližja. Sploh so Slovenci v tem zavodu jako sramotno zastopani. Mislim pa, da to ni toliki vzrok, da je šola nemška, kot znana slovenska malomarnost. Največja škoda pa je, da slovenski trgovci, ki so takorekoč v gmotnem oziru edini, ki bi mogli svoje sinove dati na trgovsko šolo, tega ne storijo. Drugi pa, ki nimajo doma trgovine, gredo v tujino. Poznam precej nekdanjih Mahrovih učencev, Slovencev, ki so dovršili to šolo, šli v inozemstvo, ker doma niso dobili mesta, kajti tu je imel prednost tujec, akoravno je bil morebiti Čeh, a tujna je nadarjene slovenske fante sprejela z odprtimi rokami in jih nam skoro vse — potujčila. Govorim tukaj o Mahrovi šoli, ker se nahaja v sredini Slovenije, nam torej najbližja; naj mi nihče ne zameri, da pišem o nemškem zavodu, ker slovenskega nimamo.

«Da, slovenskega enakega zavoda nimamo,» tako sem pravil nekdanj nekemu bavarskemu Nemcu v Nürnbergu. «To je pač škandal,» mi je odgovoril, «za Boga, povejte mi, kaj neki mislijo v tisti vaši lepi Ljubljani. Nam jih tudi ne da država, ampak sami si jih ustanovimo, akoravno imamo trihter; to pač sami vemo, kaj nam je v korist.» Torej, Slovenec, idi po svetu in hvali svojo domovino, s čem? Niti najmanjšega nimaš. — Pomagaj si sam, in Bog ti pomore!

Glejmo vsaj na to, da tisto malo število izobraženecv ostane v domovini.

Kaj naj bi šele govoril o višjih trgovskih šolah, o trgovskih akademijah. Zopet «Domovina» je bila, v kateri sem čital poziv, oziroma dolg dopis, v katerem so

Slovenci! Zahtevajte v vseh gostilnah „Slovenskega Štajerca“!

Takih gostiln, kjer ni „Slovenskega Štajerca“ na razpolago, se ogibajte!

se slovenski dijaki pozivljali za obisk trgovskih akademij. »Začetek je narejen,« je stalo črno na belem, že študira par slovenskih dijakov v tujih nemških mestih na trgovskih akademijah. Lep začetek res, tu eden, tam eden. Kar pri nižjih dvorazrednih trgovskih šolah ne pride tako v poštev, namreč denar, to je pri trgovskih akademijah glavna stvar. Da le čudite se, šolnina znaša po večini v trgovskih akademijah 300 K in še več na leto, celo leto pa stane malo računjeno 1500 K.

Pisal je dotični gospod: »trgovske akademije nudijo boljšo bodočnost nego teologija, medicina itd.« Nočem oporekati, toda kje dobiti za te študije denar, ker so dražja nego univerzitetna. Vseučilišnik dobi razne podpore, instrukcije, se more gibati vedno v slovenskih krogih, on ima dovolj slovenskih prijateljev. Na trgovskih akademijah vsega tega ni. Slovenski dijak je navezan izključno na svoje starše. In lahko trdim, slovenski trgovski akademik je najbolj usmiljenja vreden človek. Na vsaki tretji trgovski akademiji študira morebiti en Slovenec, on se čuti osamljenega, kajti nemški dijaki ne občujejo principijelno z njim, najsi bo najboljši človek, kajti on je Slovan. Vprašajte tiste, ki so bili na kaki trgovski akademiji, od njih boste slišali mnogo novega, kar še dozdaj niste vedeli.

»Trgovska akademija je boljša nego univerza,« je rekel gospod pisec. »Nerazumljivo mi je pa, zakaj se je ne poprimajo boljši krogi, ki so v gmotnem oziru tako srečni, da bi mogli svoje sinove dati na trgovsko akademijo. Zakaj pa vsi postanejo doktorji? Hic Rhodus, hic salta. Nemci ne delajo tako. Skoraj sami bogatini pohajajo med Nemci trgovske akademije, tu najdeš enkratne, dvakratne i. t. d. milijonarje. Zakaj pri nas ni tako, imamo dosti bogatinov. Toda stan, ki si ga izvoliš s trgovsko akademijo, je truda poln, ta stan je delaven, prinese sicer dosti dobička, pa mnogo dela.«

Tako daleč Slovenci pa še nismo, da bi zajemali življenje s praktičnega stališča, v tem oziru smo drugim narodom največ nazaj.

Proč s sanjarijo, drugi narodi ne vpijejo »naša bodočnost, kje si!« ampak jo zgrabijo, zavoljo tega je tudi imajo.

Stebri dobrnske nemškutarije.

Dopis iz Dobrne pri Celju.

Pred občinskimi volitvami smo. Glas bojne trombe se razlega po Dobrni. Razločno slišimo gromenje topov. Ordonance švigajo semintja. Prve ranjence prinašajo z bojišča. Tako vsaj se nam zdi. Volilni boj se je pričel namreč na vseh koncih in krajih. Ranjenih in mrtvih sicer ni, a dobrnski nemčurji so zaprisegli politično smrt slovenskim občinskim odbornikom in natanko določili, kdo bo zadet, t. j. kdo mora iz odbora, kdo ne sme biti več voljen. Hvala Bogu, da o tem končno ne bodo odločevali nemčurji, ampak slovenski volilci. Dobro je pred vsako bitko poznati moči sovražnikov, da se more ukreniti vse potrebno za zmago. Nemčurško sodrgo na Dobrni poznamo skoro do zadnjega moža; oglejmo si torej generale nemčurjev.

Prvo vlogo hoče, kakor povod, igrati lepi Avgust. Slovenske kranjske zemlje slovenski sin je prišel na Dobrno, da poskuša svojo srečo s štacuno pod streho nemške šparkase celjske. Od Slovencev ne sprejema nobenih denarjev, ne pusti jih niti v štacuno. Komaj dve leti je tukaj, in že čuti v sebi zmožnost vladati slovensko Dobrno po nemški. Oblečen je v oklep. Če je to generalska uniforma, ne vemo. General je pa, a brez vojakov. Dobro poučeni ljudje pravijo, da bo Hazenpihlove štacune kmalu konec.

Zvesto ob strani Hazenpihlovi koraka mladi Gol, bivšega velenjskega poštarja vreden sin. Opravlja pošto na Dobrni. Kako jo opravlja, se zmenimo drugikrat. Nam se zdi čudno, da ima vedno namestnike. Tudi Gol se že čuti. Za prvega svetovaleca najmanj bi rad avanziral. Počasi bo seveda župan. Malo bi še rad počakal, da mu zrastejo brke.

V cigaretnem dimu se nam predstavi tretji. Peter Okrožnik mu je slavno ime. Rojen general. Staremu Petru srce igra in miga brada, ko vidi v duhu svojega sina že na županskem stolu. Zmožen je dovolj. Nekaj let je nabiral učenost na okroglih stolih različnih čevljarskih mojstrov in komaj se je vrnil v svojo slovensko domovino, že hoče postati nemški župan. Pa pri tem ne bo ostal. Deželni ali državni poslanec postane človek kmalu, potem pa do ministra ni dalj, kakor od zemlje do solca. Peter, le korajžo! Prvo Petrovo župansko delo bi bilo: postaviti na stroške slovenskih Dobrnčanov — nemško šolo.

Četrti je stari sovražnik vseh advokatov, nikdar se ne kaznovani Zlateček s Pristave, posestnik dvojezičnega bika. Do dna svoje duše sovraži odvetniški stan, ljubi pa kmete, zato bo sedaj volil »kmete« kakor so Auer, Hazenpihl, Gol, Pirtovšeg, Žumar, Okroschnik i. t. d. Upa, da bodo ti volili njega. Če pa ne bo voljen, bo pa gotovo tajnik ali »štribar« ali »pisatelj« na občini. O, nerazumljiva značajnost! Sovražnik advokatov, pa se da komandirati od celjskega Jabornega. Pa advokat in odvetnik ni vseeno. Če je nemški, to Zlatečkja nič ne moti, slovenski ne sme biti.

Ne pozabimo »Hufšmita« Žumarja. Z največjim kladivom je udaril ob ambos in zaprisegel, da mora biti od zdaj v »aussusu«. Križečnik in Zlateček mu hočeta k temu pripomoči. Podkoval bo odslej samo nemške konje in delal tajč-vozove v zahvalo za to, da ga Slovenci že več let redijo na Dobrni. Vse te sklepe je storil zadnjič v Celju, ko je imel par dni prosto stanovanje in prosto hrano.

Šesti je krčmarice Šemerl-ce mož. Blaga soproga je zaobljubila boj za nov oltar v dobrnsko cerkev, če bo njen mož župan, samo da spravi Korenovo gostilno s sveta. Ko bi še stari Šlosar živel, kako bi se veselil svojega naslednika na posestvu!

Da ostanemo na Gorici, spomnimo se starega Jagra, bivškega nemškega »verbolter-ja«. Slovenci so mu sami »butlni«. Resnica je, da so nam že pri vojakihi spevali to pesem, a slovenska čast ni odvisna od mnenja nemških korporalov in nemčurških »verboltarjev«. Oče Jagar! Med »butlni« živijo le »butlni« radi, zvežite torej svoj punklček in hajd zopet na Nemško.

Hitrejšje je začela ob času volitev teči kri tudi v žilah starega Orošel-na. Pomladil se je. «Hudiča, hudiča, za božjo voljo, boš ja kaj plačal! Saj boš z nami volil!» Pa ne bo! Vidi se staremu gospodu pa vendar, da se je postaral. Misli, da je včasih pred 30 leti. Takrat je veljalo na Dobrni to, kar je rekel on. Pa časi se spreminjajo in ni več ljudi na Dobrni, ki bi darovali svoja posestva g. Orošel-nu. To menda moza jezi. Povrh pa to, da je bil on zadnji «nemški» župan na Dobrni, potem je prišla občina v slovenske roke. Ja, ja, in pri tem bo ostalo, če Bog da. Za to pa, g. Orošel, le lepo mirno uživajte sad svojega «dela»; kakor se vidi, na vsem itak ni božjega «žegna». Marsikateri kos zemlje je proklet od mrtvih in živih. Boljše bo torej, če ne vzbujate spominov na stare čase s tem, da se trudite za «nemske» odbornike. Nič ne obljubujete pijače, saj vemo, da je ne bodele plačali vi.

Dozdaj nepoznana oseba je prišla do imena ravno za časa volitev. Oče Rjave postrigli so si brado, da zgledajo mlajši, da lažje nagovarjajo volilce za nemske odbornike, med tem pa kupujejo — vole. Dosedaj nismo vedeli, da ima Rjave tudi barantarsko kri v sebi. Včasih je bil zadovoljen s kozo v hlevu. Pa pravijo, da je namesto volov kupil osle. Ko bi jih le srečno pripeljal čez svojo nevarno brv. Sicer pa Rjavcu ni veliko za županstvo. V to družbo lepo spadajo oče Blažič, nekdanji najbolj naročni občinski odbornik. Sedanji župan mu je na poti, da ne more sam zasesti županskega prestola. Zato pa proč s sedanjim slovenskim županom in odborom. Nemški odbor bo volil čist «gvišno» Blažiča za župana. Ubogi se ga že veselijo. Kaso bi potem imel Zlatečjek ali pa Križečnik. Tudi Rjave bi se je ne branil.

Vse te pa hoče prekositi stari Križečnik, posestnik v penziju na Klancu. Ta ima najtrdnjšo voljo pustiti «šnops», «jago» in mlin, samo da bo občina nemška in nemški «pirgarmajstar». Ustavil je kolesa svojega mlina in v potu svojega obraza in s krono na glavi leta od volilca do volilca, da mu hvali dobrote, ki bi jih delil nemški občinski odbor. Najbolj ga jezi to, da drugi plačujejo doklade, on pa ne več. Spanje mu moti tudi to, da mlinar Rednak melje boljše in lepše. Zapreti mu hoče vodo, če bo volil s Slovenci. Pa Rednak se zmeni za starega Križečnika toliko, kakor zajec za Križečnikovo puško.

In med to nekdanj slovensko kri primešal se je pristni Nemec Auer. Kaj hoče v tej družbi, ne vemo. Da se mu sline cedijo po načelnstvu krajnega šolskega sveta, to smo vedeli že dolgo poprej. Da bi pa kot Nemec rad županil slovenski občini, zvedeli smo šele sedaj. No, no, kadar v celi dobrnski občini ne bo več slovenskih mož, sposobnih za načelnike in župane, takrat bomo prosili povsod drugod poprej in nazadnje šele penzionirane lajtnante, da nam bodo vodili občino. Sicer pa pride kmalu «komisijon» iz Gradca, ki ne bo vprašal, ali je Auer župan ali načelnik, ali zdravi »Kinbetarec« ali vozi pobite pijance z rešilnim vozom v Celje, ampak: kako sta kaj s prijateljem Pirtovsčeg-om gospodarila v toplici. Bojda v toplici ni več dela, občina, to bi še bilo polje za «delovanje». Razumemo!

To so torej vrhovni poveljniki ali generali nemške vojske. Če bo kateri kaj avanziral, bomo že poročali. Za danes pa kličemo celi kompaniji: hajl!

Dopisi.

Od sv. Lenarta v Slovenskih goricah. Najraje bi se človek zjokal na otroško ginihvi odkritosrčnosti «naprednega» volilca v zadnji «giftni kroti», ki nam je nudil naslednje pametno: «Slovenci — volimo v okrajni zastop — Nemce! — In zakaj? Ker mi sami zase nimamo srca, pač ga pa imajo za nas Nemci.» — To je na kratko rečeno vsebina. Kljub gorostašni budalosti te trditve sem se vendar nehote vprašal: «Ja, kje in kdo so pa ti „nesebični“ „rahločutni“ Nemci?» In glej! Vidiva jih! Saj največje glave! Eden prvih, če ne največji, je trdni Nemec — s samo malo slovansko donečim imenom — Beneš. Poznam ga, da že skozi več let z več ali manj srečno roko leči bolno ljudstvo. To je njegovo zasebno delo. In javno! Kot občinski svetovalec i. t. d. Že nekaj časa sem si skuša z ovadbami, podpihovanjem, obrekovanjem in tožbami znebiti nekoga ter njegovo «nesebično» «dobro» srce skuša s tem koristiti svojim sotržanom. Da je to «nesebično» postopanje g. dr. Beneša v korist našemu trgu, bode vsak spoznal. Ta gospod, s tem izvanrednim dalekosežnim pogledom in kakor vosek mehkim dobrim srcem je kakor nalašč poklican, da ga volijo Slovenci v okrajni zastop. Soroden po krvi, imenu ter duševnih in srčnih lepih lastnosti je prvemu tudi veliki German — Toplak. Ovadbe in denunciacije, — sredstva res dostojna za ljudi, ki se ponajajo z višjo, t. j. znano akademično izobrazbo — je tudi tega gospoda — hvala Bogu — jedino in maločastno orožje.

Iz zgolj «dobrega srca» denuncira in obrekuje svojega bližnjega — ki se ga je sicer vedno izogibal kot kupu sredi ceste. — Toraj gotovo čin prave kavalirske duše, — človeka, od katerega se dá res marsikaj lepega pričakovati.

Kaj čuda, če ta «akademični» zgled spodbuja tudi «neakademike».

Navržem samo enega. Nihče manji kot naš župan Šedminek je to. Pred kratkim hlinil in plazil je ta nemški prvak okoli slovenskih upljivih mož ter — ne da bi bil k temu vprašan — ponujal svoja posestva naprodaj.

Ponujal in dal je tudi svojo «častno» besedo, da Nemcem ne reče ničesar tozadevnega. Komaj je potem dosegel vsaj delno obljubo — že je pogoltnil svojo «častno» besedo, teklen od flaišakerja k Súdmarki in naprej — ter strašil tam z nameravano prodajo. In stisnil je vendar iz matere Germanije spet en «almožer».

Za «častno» besedo se seve ni več brigal. In tudi čemu? Čemu bita bila beračem? To so tedaj «generali». In kakšno je moštvo si lahko misli vsak sam. In v roke takih ljudi naj bi prišel naš okraj?

Težko, da bi se moglo naše ljudstvo tako spozabiti ter mesto od slovenskih županov določenih kandidatov voliti v odbor tako častne osebe.

Korenski naprednjak.

Iz gornjeradgonskega okraja. («Naprednost» naših nemčurjev.) Glasilo ptujskih šnopsarjev in morilcev se večkrat rado pobaha z naprednostjo našega gornjeradgonskega nemčurskega okrajnega zastopa. In istina, napredni so zlasti z blatom na naših okrajnih cestah. Takega blata pač ne najdeš zlahka na slabih občinskih cestah, kakršno imamo na okrajnih cestah. Posebno na cestah, ki vodijo od Sv. Jurija proti sv. Duhu, Radgoni, Radencem i. t. d., se ziblje vse, kakor bi bile ceste na peresih. Pa kaj si hočemo? Naš gospod oča Wratschko so «napredni» in pravijo, da «penez» nega v «kasi», in tako še nekateri vozniki, ki so lansko leto vozili prodec, sedaj niso dobili plače.

Ko so dobili naši nemčurji okrajno blagajno. — precej polno, čeravno se je takrat izhajalo z manjšimi (18%) odstotki — v svoje roke, nič niso štedili z denarji. Šli so na «Oberštajar» in kupili za 10.000 K bikov pristne nemške krvi in povrh še očetu Wratschkotu iz okrajne blagajne 3000 K «trinkgelda», ker so ravno oni prišli na to srečno misel. Nekaj časa so pač ti biki mukali po hlevih Wratschkovih boljših prijateljev, a vedno redkeje, in sčasoma popolnoma utihnili in preminuli. Zdaj pa ni več bikov, ni tistega plemena in, kar je najlepše, tudi ni tistih — denarjev. Zdaj naš okrajni zastop ni več tako radodaren z denarji, ker vlada v okrajni blagajni egiptovska tema, in povrh tega še precej dolga. — zato pa je lansko leto kupil v celem dva plemenska kokota. To je razlika, kaj ne? Pa naprednost tudi? Mogoče naš oča Wratschko mislijo, da bode s kokoti več sreče kakor z biki. Ka-li?

Nedavno so naš gospod oča Wratschko v «Štajercu» oštevali nekega Slovenca, češ, da mu je v gostilni slabo postalo. Ko pa so na Janževo l. l. šli naši možje na zapuho zborovanje v Maribor, našli so ob pol 4. uri zarana na cesti pred Krempljevo gostilno v Črešnjeveh. očeta Wratschka v družbi dveh drugih vinskih bratcev (Oprostite, cenjeni bralci!) našli so ga — Urha dreti, ali kakor so sami pravili, mogli so bakariti. Ali bode, gospod oča Wratschko, izkušali tudi to tajiti? Ali pa se pobahate, da je to za vas «napredno»? Pač lepa naprednost za okrajnega načelnika?

Pa za danes dovolj. Drugikrat več! . . . šak.

Od sv. Vida pri Ptuj. Ptujski slepar, zakaj molčiš? Zakaj ne poveš o poboju, kateri se je vršil pred nekaj dnevi v gostilni Hofschegga pri sv. Vidu, ko je bil na tako nesramni način napaden gosp. učitelj Fras. Molčiš, ker so ga tako zahrbtno napadli ponoči tvoji somišljeniki. Napadal si vedno dosedaj tudi našega župnika in sicer po krivici, tvoje bratce pa prikrivaš. V zadnji številki nisi imel toliko prostora, da bi ta junaški čin poročal svojim šnopsarjem, dasi smo to pričakovali. Hinavec! Sramuj se, da kaj takega zamolčiš, ko venomer kričiš, da ti je le pravica pri srcu.

Kdo pa je bil tisti, ki je napadel tako zahrbtno gosp. učit. Frasa? Tisti je bil prej občinski predstojnik. Še ena oseba je bila poleg tega človeka, a tega za danes zamolčimo, ker mogoče, da se bode vendar vrnil od napadne poti, po katerej je začel hoditi, drugače ga pričnemo krtačiti.

Ti, ptujski cunja, pa glej, da tudi ti poročáš kaj o tem v prvi svoji številki.

Iz Činžata. Nek «trezen poštenjak in naprednjak» iz Fale v Činžatu, K. K., agent «giftne krote», se hvali v štev. 2. l. l. ptujskega antikrista, kakor da bi se odpovedal g. K. K. «ptujske cunje», in pravi: «da on ni taka šema, da bi prodal svoje prepričanje za denar, kakor je prodal Judež Kristusa; ter oponašarodoljubu I. G. še «pijanstvo». Mi pa dodamo k temu še opombo, da je ta «trezni poštenjak in naprednjak» K. K. že davno prodal svoje narodno in versko vprašanje, ker sicer bi ne mogel biti agent «zloglasnega korundiča», ki ga vzdržujejo judovski in protestantski sleparji, ki z vsemogočimi lažmi in sleparstvom kričijo proti slovanskim kristjanom: «Križaj ga! Križaj ga!» Kar pa se tiče «pijanstva», je vsakomu še znano, da je bil K. K. sam krčmar v Činžatu, kjer je točil neko židovsko zastrupljeno brozgo, ki nam jo je prodajal za «vino», na kojoj nas je vabil prav s sladkimi besedami ter je zastupil marsikaterega treznega človeka tako, da je postal v resnici pijanec. Vrh vsega tega pa tiči ta «trezni naprednjak» zdaj sam vedno v krčmi; saj ga ne najdemo nikdar v njegovi delavnici, kadar pridemo po kako delo. Poslati moramo po njega vselej v krčmo. In tak zlobnež se drzne komu oponašati pijanstvo, na kojem je sam najbolj bolan. Da bi bil pa naš narodnjak I. G., nemškutarju K. K. ponujal denar za «giftno krote», je debela laž. Povedati moramo tudi, da je bil sin opisanega «treznega poštenjaka» na Fali že več mesecev zavolj tatvine v ječi, za katero je bil njegov oče davno že zrel. In mi mu hočemo zato poskrbeti, da ne bo dobil v naši občini domovinske pravice. Naj le gre s svojimi «poštenimi» otroci vred grah in sadje krasti tja, odkoder se je pritepel. Mi smo ga že davno vsi siti. Ako bi pa ta odgovor treznemu poštenjaku «giftne krote» ne bil prav po volji, naj nas zatoži pri «ptujskem antikristu», mi mu tudi dokažemo vso stvar.

Taki so torej vsi agenti «giftne krote». Ker sami črez glavo v blatu tičijo, zato tudi poštene ljudi lahko z istim obmetajo, ker ga imajo dovolj.

Iz ptujskega okraja. Žehtali bomo! Neko človeče z Brega pri Ptuj, katero hodi okrog ter straši ljudi, da bodo kaznovani oni, ki bero «Slovenskega Štajerca» ker je ta list sploh sodnijsko prepovedan. Oj ti šleva, kaj pa vendar misliš, da smo mi toliko zabiti kakor tisti, ki berejo ptujsko krote?! Mar misliš, da bode, tudi nas imeli na vajetih in vozili, kakor bi se vam poljubilo? Sedaj velja pregovor: Mi vstajamo, a vas je strah! Da, strah vas je, to se razvidi iz tega, ker je ptujski kaz. sodnija dala poklicati že več oseb na odgovor, češ, da razširjajo ta list. Toda s tem še takorekoč pihate v ogenj, da bo začelo s plamenom goreti. Kajti ravno iste osebe se bodo naročile (katere še niso naročene) na ta list, in to vse iz zgolj maščevanja. Da bi pa sosed sosedu ne smel posoditi tega lista, imate li za to postavljeni zakon?

Povemo vam, gospodje okrog ptujskega «Štajerca», kakor tudi merodajnim osebam, da ste v tem slučaju podobni mladim mačkam, ki se narodijo, ker po več dni ne vidijo. Tako je z vami. Nad štiri leta že izhaja vaš nemčurski «Štajerc», koliko poštenih — značajnih oseb

je že oblatil, da, hotel je vse potopiti, toda ni se mu posrečilo. Kje ste imeli takrat oči? Ste mar slepe mišiličili kot pastirji na paši? Ali pa mogoče na daljavo bolj dobro vidite kakor od blizu? Rečemo, da navidezno ste bili slepi, v resnici ste pa dobro videli, kaj se godi v vaši bližini. Zakaj niste prepovedali ptujskim trgovcem, ko so delili na vse pretege vašo krastačo, giftno kroto?

Pri vas ptujskih nemčurjih je geslo: Kšeft je kšeft! In tako mislite tudi sedaj, da bode s tem kšeft delali, ako ljudi ovadujete radi «Slovenskega Štajerca». Gotovo ste se že veselili vi, ptujski gospodje okrog «Štajerca», da bode toliko oseb z zaporom kaznovanih, da bode morali vsled tega staviti novo jetnišnico. To bi bil prvi kšeft za vas. Drugi je pa ta: Ptujski gospodje, imate precej velika posestva, in ker se vam vidi premalo dobička od njih, ste si hoteli pomagati na ta način, da bode sejali veliko ječmena, češ, to se bode dalo dobro v denar spraviti, ker bodejo pohlevni, po vašem bindiserji, ko bodo zaprti radi «Slovenskega Štajerca», ričet jedli. Toda vse te vaše želje bode Drava odnesla proti Ogrskem.

Vi, slovenski kmetje, pa si naročite v obilnem številu «Slovenskega Štajerca» in tudi drugim ga posojajte! Ne bojte se radi tega, ker ta strah je prazen, s katerim vas strašijo. Mi smo gospodarji tu v tem okraju, če pa vam ni kaj po volji, prosite Boga, naj vam pošlje angelja, ki bi vas za lase pograbil kakor pieroka Habakuka ter vas odnesel v vaš blaženi nemški rajh.

(Opomba uredništva. Enakih preganjanj našega lista se nam je že od več strani poročalo, a molčali smo, misleči, da je vse pretirano. Da bode pa naše ljudstvo vedelo, kako se deli pravica nemčurjem in Slovencem, smo pridno poizvedovali in dognali, kako se je godilo takrat, ko je pričel izhajati ptujski «Štajerc». Takrat seveda so bila vsa oblastva slepa. Navedli bomo danes kar po abecedi nekaj nemčurjev, ki so delili skoro vsi brez vsakega dovoljenja ptujskega «Štajerca», a nihče jih ni preganjal. Ti so: Ackermann Karl v Ptuj po 10 izvodov; Bothe Franc v Račjem po 25 izvodov; Baumann Franc v Ormožu po 5 izvodov; Bauer v Ormožu po 25 izvodov; Blednik v Leskovcu po 100 izvodov; Böhm v Framu po 5 izvodov; Del Cott v Brežicah po 15 izvodov; Detischegg v Konjicah po 3 izvode; Eichkitz v Mariboru po 5 izvodov; poštni urad v Framu po 50 izvodov; Konrad Fürst v Ptuj po 25 izvodov; Friedrich v Središču po 25 izvodov; Fuchshofer v Ribnici po 10 izvodov; Ferk pri Sv. Trojici po 5 izvodov; Fluher pri Vel. Nedelji po 10 izvodov; Fürst Josip v Ptuj po 10 izvodov; Ferschnig v Rogatecu po 10 izvodov; Gspaltl v Ptuj po 30 izvodov; Grunauer v Polčanah po 15 izvodov; Gasner v Ptuj po 25 izvodov; Gorjup v Ptuj po 25 izvodov; Hutt v Velikovu po 100 izvodov; Gramusch v Meži po 10 izvodov; Gabrisch v Brežicah po 10 izvodov; Goričan pri Vel. Nedelji po 10 izvodov; trgovski gremij v Ptuj po 200 izvodov; Hofer v Št. Ilju po 5 izvodov; Horvat v Kapelah po 50 izvodov; Hamman v Kapelah po 10 izvodov; Herman v Laškem trgu po 20 izvodov; Hönigman v Ljutomeru po 25 izvodov; Hinkl v Ptuj po 25 izvodov; Jonke v Oplotnici po 20 izvodov; Jelovšek v Rogatecu

po 100 izvodov; Jaklin v Mistlinji po 10 izvodov; Kollenz v Ptuj po 100 izvodov; Kasimir v Ptuj po 100 izvodov; Krautsdorfer v Polčanah po 50 izvodov; Kriebbaum v Oplotnici po 25 izvodov; Kos v Oplotnici po 10 izvodov; Kumer v Ptuj po 10 izvodov; Kautzhamer v Ormožu po 100 izvodov; Kaiser v Ptuj po 50 izvodov; Kodolitsch v Ljutomeru po 10 izvodov; Kresnik v Črešnjevcih po 10 izvodov; Kramberger v Radgoni po 10 izvodov; Kikel v Ribnici po 10 izvodov; Krautsdorfer pri Sv. Duhu v Ločah po 20 izvodov; Klobučar v Brežicah po 5 izvodov; Krainz v Ljutomeru po 10 izvodov; Koser v Ptuj po 10 izvodov; Knaus v Ptuj po 10 izvodov; Kramer v Slov. Gradcu po 50 izvodov; Kavčič v Lukofcih po 10 izvodov; Högenmann v Ptuj po 100 izvodov; Lanko v Trbonju po 5 izvodov; Langer v Maribergu po 5 izvodov; Leskoschegg v Ptuj po 10 izvodov; Hans, notar v Slov. Bistrici, po 50 izvodov; Mateis v Brežicah po 100 izvodov; Makesch v Ptuj po 25 izvodov; Malzun v Ptuj po 100 izvodov; Michelitsch v Radgoni po 10 izvodov; Moliter v Ptuj po 25 izvodov; Mravlak pri Sv. Lenartu v Slov. Gor. po 500 izvodov; Murschetz v Makoljah po 25 izvodov; Majer v Ptuj po 50 izvodov; Oberski v Oplotnici po 25 izvodov; Ornik v Ptuj po 100 izvodov; Osebek v Makoljah po 10 izvodov; Perko v Mariboru po 10 izvodov; Presker v Zrečah po 30 izvodov; Pirich v Ptuj po 25 izvodov; Pungerschek v Slov. Gradcu po 10 izvodov; Pahar v Hrastniku po 10 izvodov; Prager v Ljutomeru po 5 izvodov; v Celju: Zanger 50, Radakovitsch 100, Rakus 100, Walant 100, Štger 50, šparkasa in trg. gremij 50, Koss 100, Ferjen 25, Pretner 25, König 50, in še drugih v Celju več kot en tucat po 25 izvodov (imena na razpolago). Rabenstein v Ljutomeru 20 izvodov; Selinscheg v Ptuj po 100 izvodov; Škore, Vel. Nedelja, po 100 izvodov; Slavič v Ptuj po 100 izvodov; Sadnik v Ptuj po 100 izvodov; Spiek v Negovi po 25 izvodov; Scherbaum v Mariboru po 50 izvodov; Schulfink v Ptuj po 50 izvodov; Schrei v Ptuj po 50 izvodov; Schramke v Ptuj po 50 izvodov; Supanc v Pristovi po 100 izvodov; Strasschill na Bregu pri Ptuj po 500 do 800 izvodov; Stari v Ptuj po 50 izvodov; Stroß, Strohmeier, Wegscheider, Winkler, Wratschko, Wresnig v Ptuj po 25 in 50 izvodov, i. t. d. i. t. d. Vse to smo zvedeli, vemo pa še več. Kje so pa takrat bili zandarji, sodnija i. t. d.?

Danes prosimo vse svoje zaupnike, da nam pravično in natančno poročajo o preganjanju «Slovenskega Štajerca», da bomo na pristojnem mestu (in magari v parlamentu) poskrbeli, da dobijo gotovi gospodje proketo dolge nosove in še kaj drugega. Smo li še v Avstriji?)

Rusko-japonska vojna.

O bitki pri Mukdenu.

Rusi so se morali umakniti iz Mukdena, glavnega mesta Mandžurije.

Bitka je bila strašna ter je trajala 10 dni. Po moderni vojaški znanosti se smatra za nemogoče, da bi

mogla kaka bitka trajati po več dni. Sodilo se je, da nijedna armada na svetu bi ne mogla zdržati več nego od jutra do večera v bitki, ko grme venomer topovi ter se neprestano strelja iz pušek. Ali v bitki pri Mukdenu je trajalo to 10 dnij sredi hude zime. Glad, pomanjkanje in neznanški štrpaci so spremenili ljudi v živali, ki porabijo vse svoje moči, kadar zadenejo druga ob drugo. Kri je tekla v potokih dobesečno vzeto, udje teles so letali po zraku, zlasti strašen je bil boj z bajoneti. Ko se je nagnila vojna sreča na japonsko stran, je bilo pričakovati, da se spustijo Rusi v brezupen beg ter se zgubijo v malih četah narazen, katere potolčejo Japonci ali pa poginejo na mrzlih mandžurskih poljanah. Toda to se ni zgodilo. V polkih Rusov, ki so toliko trpeli, je bilo še zadosti moralne moči in discipline, da so se začeli umikati po teh strašnih dneh v precejšnjem redu. Ko je bil tepen Napoleon dne 18. jun. 1815 pri Belle-Alliance po Gurnem borenju z Wellingtonom in Blücherjem ter se jih je pričelo zasledovati, se je razpršila vojne vajena francoska armada ter se poizgubila. Avstrijci so se pri Kraljevemgradu dobro držali, ali ko se je začela sreča nagibati na prusko stran, so se spustili v beg, kamorkoli je kdo mogel bežati. Tako se je godilo Prusom pri Jeni, Francozom pri Sedanu. Skoro nadčloveška naloga je vzdržati red in disciplino, ako sovražnik prodira ter strelja na poraženo armado. Ruska armada pa je prestala to najtežjo preskušnjo, ki se more naložiti vojaku, na najlepši način. —

«Novoje Vremja» piše med drugim: Zjutraj 9. t. m. se je posrečilo Kuropatkinu potisniti sovražnika proti zapadu in očistiti zapadno stran železniške proge Japoncev. Japonci pa so izkoristili vihar, ki je naši armadi podil oblake prahu in peska v obraz ter predrli našo bojno vrsto med prvim in četrtim armadnim korom. Umikajočim se korom pomagati, jim poslati kakoršnikoli voj na pomoč, je bilo fizično nemogoče, zbog tega se je ob 9. uri zvečer izdalo povelje za splošno umikanje na Tielinske pozicije. Po štirih cestah, da, celo po polju se je pomikal trén v dolgi vrsti proti Tielinu. Del tren in nekaj topov smo morali pustiti na bojišču. Kuropatkin je sam poveljeval zadnjim vojem in tako spretno zadrževal sovražnika, da se je umikanje z malimi izjemami povsem posrečilo. Vse vagone in lokomotive smo srečno spravili iz Mukdena. V Mukdenu smo pustili z zdravniškim osebjem vred 1500 težko ranjenih, med katerimi je bilo tudi več sto Japoncev. Na potu v Tielin in v Mukdenu smo sežgali vse zaloge, poslopja, sploh vse, kar bi moglo koristiti sovražniku. V bližini Tielina je sedaj vse živo vojakov, konj, vozov itd. Zadnji voji so od Tielina oddaljeni še kakih 40 vrst. Izgube na obeh straneh dosega po skromni cenitvi 200.000 mož. Naš poraz pri Mukdenu je zakrivilo več okolnosti, izmed katerih je najvažnejša ta, da je nam bil nezadostno znan sovražnik in da nismo bili poučeni o številnosti njegove armade, ki je po mojem mnenju daleko presegala naša domnevanja.

Prvi napad Japoncev na Tielin odbit.

General Kuropatkin je brzojavil 14. t. m.: Srdit napad Japoncev na središče naših stališč od Fanho je

bil od nas odbit. Nad 1000 trupel je pokrivalo zemljo pred našo črto.

Nova ruska mobilizacija.

Iz Carskega sela se poroča, da od garde odide na bojišče druga pehotna divizija, druga konjeniška divizija, druga artilerijska brigada, jahajoča artilerija ter ena strelska brigada. Skupno bo mobilizovanih 400.000 mož.

Vojne sile pri Mukdenu.

Poroča se, da se je bitke pri Mukdenu na obeh straneh udeležilo 840.000 mož. Rusi so imeli 300.000 mož pehote, 28.000 konjenikov in 1368 topov s potrebnim mostvom, skupaj 360.000 mož. Japonci pa so imeli skupaj 490.000 mož, torej za 130.000 več vojakov nego Rusi! Če je to res, potem se ni tako čuditi japonski zmagi.

Tolstojev sin proti miru.

Starejši sin Tolstojev piše v «Novem Vremenu»: Bog obvaruj, da bi se sedaj sklenil mir! To bi bila blaznost v političnem in vojaškem oziru. Sedaj šele more nastopiti za Rusijo nova doba, more začeti prava vojna z Japonci, sedaj šele pritiče inicijativa Rusiji, o kateri se je toliko govorilo, ki se pa ni mogla vresničiti v južni Mandžuriji; sedaj se bližamo svoji domovini in potreba je brez obotavljanja izvesti splošno mobilizacijo, potrebno je za rusko ljudstvo, da se mu pove, da je sedaj mir nemogoč, ker sprejeti ga, bi bila sramota, in zaman bi bila izguba tolikih tisočev žrtev ter tolikih milijonov rubljev. Mi moramo napeti svoje sile do zadnjega, le tako moremo doseči uspehe.

Prememba v nadpoveljstvu.

Kuropatkin je odstavljen. Berolinski «Tagblatt» poroča: Takoj, ko je došla carjeva brzobjavka, je oddal Kuropatkin nadpoveljstvo Lineviču ter s posebnim vlakom zapustil bojišče, da se odpelje v Petrograd. Imenovanje generala Lineviča je armada sprejela z navdušenjem.

Spodnještajerske novice.

Umrli je v Konjicah v ponedeljek, dne 20. t. m. gospa Ana Ogorevc, soproga trgovca in rodoljuba. Blag jej spomin!

Mrtvega je vozil. Dne 13. p. m. zvečer je vozil posestnik Kager iz Luč bolnega posestnika Gödelna v mariborsko bolnišnico. Ko zavije v Mariboru proti bolnišnici, se ozre na bolnega Gödelna in vidi, da je ta že mrtev. Ker mrtvega trupla v bolnišnici niso hoteli sprejeti, ga je moral še isti večer Kager peljati na mariborsko pokopališče.

Ustrelil je v Gradcu agent Henrik Feddern soprogo mizarskega mojstra Jožefa Höflerja, pri katerem je stanoval. Nato je streljal tudi náse. Prizor se je vršil vpričo mladoletnih Höflerjevih otrok. — Žena je v bolnišnici umrla, napadalec bo pa tudi težko okreval.

Povodenj v Ljutomeru. Veliko škodo je napravila povodenj okolu Ljutomera vsled deževja od 2. do 5.

p. m. Pot iz trga do kolodvora je uničena. Trideset ur ni mogla nobena pošta in tudi noben vlak v Ljutomer. Potniki, ki so hoteli tja, so morali v Radgoni čakati. Zimska setev je uničena, travnike in vrtove je pokrilo visoko blato. Povodenj se je razprostirala 13 kilometrov na dolžino in 4 kilometre na širino.

Celjski župan Rakusch je šel v Egipt. To je najnovejša senzacija, ki vznemirja nemčurske patrijarhe. Menda je šel proučevati piramide starih Egipčanov, da se njemu eno postavijo moderni sužnji — arestantje, kjer bo počivalo njegovo nesmrtno truplo.

Korajžna šolarica. Dne 14. p. m. popoldne je na progi Zidanmost-Sisek ustavila vlak šolarica N. Baravič iz Sevnice. Stopila je namreč na sredo železniškega tira in vključ piskanju lokomotive ni hotela zapustiti nevarnega prostora. Ko so ustavili vlak in izkušali ujeti deklico, je hotela pobegniti.

Štajerski anarhist. 18letni čevljarji pomočnik Rudolf Golauch, pristojen v trg Laško na Štajerskem, je 8. p. m. pri delavskem shodu v Polytheana Rossetti v Trstu nagovoril množico z besedami: «Proletarci, združite se z nami pod zastavo anarhije! Živela, socialna revolucija!» Ker je prisotnemu komisarju povedal še napačno ime, je bil zaradi obeh stvari obsojen na en mesec težke ječe.

Poizkušeni roparski umor. Dne 18. p. m. okoli 7. ure se je zgodil v bližini Poljčan poizkušen roparski umor. — Dva roparja sta streljala na Frana Plešivčnika, tehnika z Dunaja, ki je obiskal strice v Konjicah, a je v Poljčanah zamudil vlak. — Ko se je oddaljil par korakov od kolodvora, sta streljala nanj. Dala sta mu dva strela. En strel je zadal tehnika v bok, drugi pa ga je opraskal na vrat. — Ko je tehnik padel, sta mu oropala 14 K 20 v. ter druge vrednosti. Napadeni je še pri življenju in se nahaja v bolnišnici v Mariboru, o napadalcih ni sledu, a orožništvo zločince pridno zasleduje.

Strašna nesreča se je pripetila dne 18. p. m. v Dravcih pri Ptuj. Ondotni posestnik Jožef Korpič, premožen kmet, je isti dan vozil vino. Na nekem klancu je odpovedela zavora in Korpič je prišel pod voz, na katerem so bili trije polovnjaki vina, okrog 900 litrov. Nesrečnežu je eno nogo popolnoma zmečkalo, drugo pa na več krajih zlomilo. Težko, da bi ozdravel.

V plamenih našel smrt. V Vučji vasi pri Ljutomeru je dne 13. p. m. ob 5. uri zjutraj začelo goreti v gospodarskem poslopuj Ane Prelog. Ko so pogasili ogenj, so izlekli iz razvalin ožgano truplo posestnikovo. Sumi se, da je sam zažgal. Zgorela je streha in krma; drugo so rešili.

V Poljčanah dobe električno razsvetljavo. Napravi jo mlinar A. Kandolin v vasi in pri kolodvoru.

Pomiloščena detomorilka. Dne 16. januarja t. l. je bila v Ljubnu na Štajerskem obsojena na smrt morilka svojih dveh nezakonskih otrok Marija Pavlinjak. Ker jo je cesar pomilosil, ji je najvišje sodišče izpremenilo smrtno kazen v osemnajstletno ječo.

Slom zopet v nevarnosti. Nemcem se cede sline po Slomu; nikakor nočejo odjenjati ter ga hočejo za vsako ceno dobiti v svoje kremplje. Te dni sta bila

tamkaj dva nemška agenta ter dajala za Slom 40.000 kron. Lastnik g. Anton Slomšek pa je hotel 60.000 kron. Kot se splošno govori, sta bila to dva agenta «Südmarke»! Nemci že vedo, kje se jim obeta zaslužek. Lepi Slom s svojimi bogatimi gozdi, krasno lego, vodno močjo, ki je primerna tudi za večja industrijalna podjetja, jih vleče z neodoljivo silo. Čudimo se, da se noben Slovenec ne najde, ki bi hotel tam poskusiti svojo srečo.

Raznoterosti.

Ornigu ne gre več vse po sreči. Ornig je v svoji tožbi proti dr. Tavčarju kot odgovornemu uredniku «Slov. Naroda», dr. Brumnu kot dozdnevemu dopisniku in I. Križmanu kot odgovornemu uredniku «Slov. Štajerca» prosil za delegacijo mariborskega sodišča, in višje deželno sodišče v Gradcu je to delegacijo dovolilo in odredilo. Sedaj je na pritožbo dr. Brumna in I. Križmana najvišje sodišče razveljavilo famozno odredbo grofa Gleispacha in njegovega sokrivca, višjega državnega pravdnika v Gradcu in zavrnilo Ornikovo prošnjo. Obravnavajo proti dr. Tavčarju in dr. Brumnu kakor tudi proti I. Križmanu se torej ne bo vršila v Mariboru, marveč pred porotnim sodiščem v Ljubljani. — Sedaj smo pa radovedni, ali ne pobegne Ornig kot zajec med svoje zemlje! Kar zdi se nam, da bo odstopil od tožbe, ker je zelo verjetno, da bi ljubljansko porotno sodišče spoznalo, kakšnega človeka ima pred seboj. — Na to odločbo najvišjega sodišča pa se je oglašil «Grazer Tagblatt», glasilo graških nemških nacionalcev. Ta list je tako nesramen, da trdi, da se je Ornigu storila krivica. V svoji predrznosti trdi: «Mariborski porotniki bi bili sodili pravično, ljubljanski pa bodo sodili krivično.» — (Oho, kateri porotniki so pa obsodili Bratusa ponedolžnem na vešala?) — Naznanja že tudi, da bo Ornig odstopil od tožbe. Ker je najvišje sodišče odločilo, kakor predpisuje zakon, zato je storilo Ornigu krivico! Večje nesramnosti ni zlepa! Nemško nacionalni listi so že pripravljali mariborske porotnike na Ornigovo tožbo. Seveda so ga slikali kot angela, in če bi tako pristransko poučeni porotniki obsodili slovenske može, bi bil velik hozana v nemških šotorih. «Grazer Tagblatt» tudi obeta, da se bo o tej stvari govorilo tudi v parlamentu. Tega pa je samo želeli, da bodo vsaj imeli naši poslanci priliko, pojasniti pravosodje razupitega Gleispacha.

Novi okrajni cestni komisarji v celjskem okraju so vsled pristranosti vladnih organov sami izbrani Nemci in nemčurji, odkar je nemški vladni komisar Lehman upravitelj okrajnega zastopa, ki je s prirojenostjo in krivičnostjo odpravil dosedanje slovenske okr. cestne komisarje. Ker so novi okr. cestni komisarji zgolj ljudje, katerim bo izročeni jim posel zadnja briga, obracamo se opravičeno do naših državnih poslancev, naj se na pristojnem mestu oglase in vprašajo, kako se strinja pametna in pravična vlada s pristranskim postopanjem komisarja Lehmana. Dokler bo pa vlada dajala nam take ljudi, kot je Lehman, moramo biti prepričani, da nam ona sama koplje narodni grob!

Podlost dobrnskih nemčurjev. Dobrna stoji v znamenju občinskih volitev. Poprej mirno ozračje se je za-

Med tem, ko je bilo vino Tomažu že precej zlezlo v glavo, se je zbirala nad njim huda nevihta. Njegova boljša polovica je vsa začudena premisljevala, kako da Tomaža proti njegovi navadi ni domov. To ji še na misel ni prišlo, da bi se on brez njenega dovoljenja upal v krčmo. Na noč pa je bila vendar izvohunila, da je v gostilni, in sicer prav židane volje. To je bil ogenj v strehi.

Brž ogrne ruto in hajdi v krčmo po predrzneža. Od daleč se je že razlegel hrup in šunder, pomešan z godbo, ki je prihajala od vesele družbe.

Že si je domislila levite, katere mu bo brala, in ga spodila domu v postelj.

Brez pozdrava je vstopila in tresnila vrata za seboj, da so kar podvoje zaječale.

«Tako, tukaj si, nesnaga pijana, pijančiti boš začel na stara leta? . . . falot požrešni, vse nama boš zapravil, od hiše do hiše se boš moral hoditi . . . kam spada na noč tako teslo?» . . . in še cela ploha samih takih ljubeznivosti se je kar usula na pokropanega Tomaža.

«Domu! . . . marš . . . marš domu! . . . » je kričala in ga vlekla za rokav.

Tomaž je bil v peklenskih mukah. Tu ga je vzpodbodrilo Tonč, rekoč:

«Ti, kdo pa nosi pri vas hlače, ha?»

Zdaj se je zavedel Tomaž svoje moške časti, planil po koncu, odprl vrata in zahrulil z glasom, kakršnega še Urša ni čula od njega:

«Ven . . . baba, ven . . . tu nimaš ti ničesar iskati!» . . . In v Urši se je nekaj podrla, zastokala in zaplakala je, da bi se je usmilil kamen. Vsa nesrečna je odhajala in se hudovala, da se je kdaj možila. «To ni več Tomaž, . . . ves se je izpremenil, zakaj sem ga vzela, . . . o jaz reva . . . in zopet si je utrnila oči s predpasnikom . . . »

«Nikdar, . . . nikdar si ne bova več dobra . . . »

* * *

Po tem, za Tomaža srečno izteklem dogodku, mu je Tonč takole politikoval:

«Vidiš, tako se mora otresti pantofelja. Saj že v svetem pismu stoji: žena bodi možu pokorna, in če je narobe, je to greh, verjemi mi, Tomaž! Glej tamle na steni, kako žena lepo streže možu, ta pa je zdrav in srečen; dobro se mu godi. Nu, saj je spodaj napis le beri!»

In Tomaž je počasi čital:

Moja radost je pridna žena,
njej ni enaka sreča nobena.

«Ali si videl? Zdaj pa poglej na drugo steno! Suh, izžet mož nese križ na rami, na križu pa čepi grda babnica, vihteč kuhlo nad njim. Vidiš, tako se je tebi dosedaj godilo; napis pa takole pravi:

Ne tlačila bi me križa peza,
ko bi gor ne sedela sitna Reza.

Vidiš, taka sitna Reza je tvoja Urša. Zato pa pravim ti: bodi mož, pa ne pusti njej nositi hlače, pa bodeš videl, da ne bo slabo!»

Tomažek je pri tem modrovanju nemo prikimal s trudno glavo, dasi je na tistem si mislil, da ima njegova Urša nazadnje pa le prav. Grizel ga je neki notranji črv očital si je, da je bil vendar malo prerobati, še ku-

pice vina ji ni ponudil. S težkim srcem je odšel spat. Nemirno se je premetaval po ležišču, težke sanje so ga trapile, zgodaj se je prebudil.

Glava se mu je streznila in rad bi bil popravil, kar je sinoči zakrivil tako nepremišljeno. «S čim bi se ji neki prikupil?»

Brskal je po svoji pameti, pa dobre misli so počasne, kot šantovi konji. Nazadnje pa se le domisli. «E, kaj! vode ji bodem prinesel in pa eno breme drv, pa soho bodem pometel. Kakor reče no, tako storjeno. Navzlic tem pazljivostim in znamenjem kesa ga Urška vendar ni hotela pogledati. Tomaž je kar sesedel od žalosti. Kar je mogel, je s sladkim glasom zaklical: «Uršika!»

Nič. Urša se ni dala zapeljati mamljivemu glas. «Uršika, nikar ne bodi jezna, vidiš, pijan sem bil, odpusti mi, Uršika,» je jecjal stiskani Tomažek s kar možno najmečjim glasom.

In, o veselje! Urša se je obrnila proti njemu. Ves blažen je skočil Tomažek proti nji, ji gladil roko in z jokavim glasom še entrat ponovil svojo prošnjo. Zdrsnil bi bil na kolena, samo da bi hotela izpregovoriti!

Z zavestnim glasom je Uršika vprašala:

«Tomaž, ali še boš kdaj?»

«Nikdar več, nikdar več,» se je v solzah zahvaljeval spokorni grešnik.

In Tomaž Robida je držal besedo.

Pospeševanje zdravja z vedno splošnejšo uporabo Kathreinerjeve Kneippove sladne kave pri naši vsakdanji kavini pijači se sme imenovati ena najvažnejših pridobitev zadnjih petnajst let na polju hranil in poživil. Kakor alkohol vpliva tudi zrnata kava s strupeno tvarino (kofein), ki jo ima v sebi, jako kvarno na delovanje srca, kar utegne imeti hude posledice. Kathreinerjeva Kneippova sladna kava ublažuje, da, celo kot primes zrnati kavi uničuje te kvarne učinke skoro popolnoma, vendar se uveljavljajo njene dobrodejne lastnosti docela šele tedaj, kadar se pije čista, t. j. brez dodane zrnate kave. Izkušnja, da vsi, ki so se navadili Kathreinerjeve Kneippove sladne kave, ne morejo več opustiti te pijače, priča najbolj, kako izredno jim tekne. Zato ni dandanes v nobenem skrbno urejenem gospodinjstvu pogrešati znanih zabojev s sliko župnika Kneippa, ki edini imajo v sebi pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo. Samo odklanjajte pri nakupovanju morebiti odprto odtehtane oprazene izdelke in pazite na to, da tudi resnično dobite izvirne zavoje z imenom «Kathreiner».

Poziv.

Ker mi neki dopisun v ptujski «giftini kroti» očita, da hočem deci dobovske fare odtegniti pouk v nemščini, ga pozivljem, da mi to kar hitro dokaže, ker mu za tak dokaz dam takoj **200 K**; če pa tega ne bo mogel storiti, ga pa že naprej imenujem nesramnega lažnika in podpihovalca.

Idrija, 22. marca 1905.

Ludvik Potočnik, c. kr. učitelj.

ŠALJIVI ŠTAJERC.

Pesem o Križečnikovem mlinu

na Klancu v Dobrni.

(Poje po znanem napevu: Teče, teče bistra voda, bistra voda Donava.)

Teče, teče bistra voda,
Bistra voda noč in dan.
Oj teče, teče bistra voda,
Bistra voda noč in dan.

Žene, žene bistra voda
Dve kolesi mlinarski.
Oj žene, žene bistra voda,
Dve kolesi mlinarski.

Po mlinu hodi, po mlinu hodi,
Beli mlinar noč in dan.
Po mlinu — — — — —

Kaj študira, kaj študira,
Beli mlinar noč in dan?
Oj kaj študira — — — — —

On študira, on študira:
Kak' postal bi nemšk' župan.
Oj on študira — — — — —

Priletela je drobna ptička,
Drobna ptička pisana.
Oj priletela — — — — —

Vseda se na mlinsko okno,
In takó zapela je:
Oj vseda se — — — — —

«Oče mlinar, oče mlinar!
Kaj študirate noč in dan?
Oj oče mlinar — — — — —»

Odgovarja beli mlinar,
Drobni ptički pisani:
Oj odgovarja — — — — —

«Jaz študiram, jaz študiram,
Kak' postal bi nemšk' župan.
Oj jaz študiram — — — — —»

In zapoje drobna ptička,
Drobna ptička pisana:
In zapoje — — — — —

«Oče mlinar, oče mlinar!
Pustite študiranje!
Oj oče mlinar — — — — —»

Mlejte moko, mlejte moko,
Pijte rajši noč in dan.
Oj mlejte — — — — —

Dobrna še bo slovenska,
In Slovenec bo župan.

Oj Dobrna — — — — —

Hud postal je beli mlinar,
Hud na drobno ptičko,
Oj hud — — — — —

V strašni jezi je zgrabil puško,
Dolgo puško risano.
Oj v strašni — — — — —

Nameril je na drobno ptičko,
Drobno ptičko pisano.
Nameril je — — — — —

Ptička pa je v gaj zletela,
Predno mlinar sprožil je.
Oj ptička — — — — —

Vrh na smreko se je vseda,
In tako zapela je:
Oj vrh na — — — — —

«Naj živi slovenski narod,
Naj živi nad tisoč let!
Vsak nemškutar naj pogine,
Naj se pojde v pekel gret!»

«Amen», pravi stari mlinar,
Stari mlinar Križečnik.
Oj «Amen», pravi stari mlinar,
Stari mlinar Križečnik.

Hudiči drva kradejo.

Katehet: «Rekel si, Tone, da je v peklu večer
ogenj. Zakaj se ta ogenj imenuje večer?»

Tone: «Ker vedno gori.»

Katehet: «Ali pa veš, zakaj vedno gori?»

Tone: «Ker vedno nalagajo drva.»

Katehet: «Pa, ljubi Tone, premisli, kje bi pa do-
bivali toliko drv?»

Tone: «Jih pa hudiči kradejo.»

*

Po hrbtu plavati.

Oče: «Lojzek! Danes se ne smeš iti kopat, ker
praviš, da te boli trebuh!»

Lojzek: «Oj, oče, to nič škodi, saj znam tudi po
hrbtu plavati!»

*

Kdo ga je izdal.

Sodnik: «Dokazano je, da si bil tudi ti med onimi
tatovi, ki so okradli trgovca Drenovca. Izdali so te
škornji, katere si v naglici pozabil pred vrati!»

Zatoženec: «Gospod sodnik, ne zamerite, pa to
bi si jaz nikdar ne bil mislil o svojih škornjih.»

Raznovidno železnino, **traverze**, cement, cevi iz kamensčine, **vodovodne cevi** in vodovodne naprave sploh, sesalke za vodnjake in gnojnice, vse vrste **najboljših poljedelskih strojev** (za spomlad plugi in travniške brane, brizgalnice za peronosporo) orodja in **stroji** za vse stroke rokodelcev, železno pohištvo, kuhinjsko opravo in posodo i. t. d. priporoča

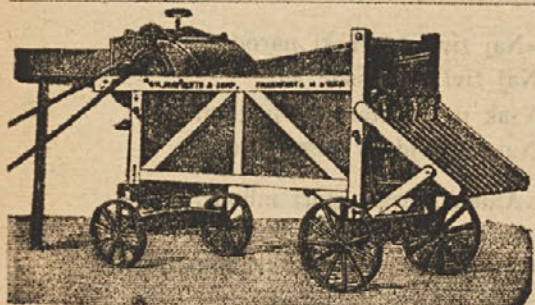
Največja slovenska trgovina z železnino

„Merkur“

Peter Majdič
Celje.

Tomaževa žlindra in kajnit, najboljše gnojilo za travnike in polja, se prodaja po najnižjih cenah. Trgovci in odjemalci celih vagonov imajo posebne cene.

Za Brežice je prodajo prevzela tvrdka **Uršič & Lipej**, za Vransko **Fran Oset**, in naj odjemalci teh krajev pri omenjenih gospodih oddajo svoja naročila.

Mlatilnice

s patentovanimi valjično-maznimi legarji za ročno, vitalno ali motorno silo. **Vitalne naprave za vlačilno živino**, čistilnice za žito, trijerji, reblache za koruzo, rezanice za krmo s patentovanimi maznimi logarji, rezanice za rpo, mlini za slamo, soparniki za krmo, peči z štedilnimi kotli, premikajoče se sesalke za gnojnice in vse druge poljedelske stroje se izdelujejo in razpošiljajo v najnovejših, z darili obdarovanih konstrukcijah.

Natančni ceniki zastonj in poštne prosto.

Iščejo se zastopniki in prekupci.

PH. MAYFARTH & Co., DUNAJ II, 1,

Ustanovljeno 1872.

Taberstrasse št. 71.

1000 delavcev.

Odlikovana z več kot 550 zlatimi in srebrnimi kolajnami i. t. d.

55

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares **jamčeno pristno**, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „**Schicht**“ in varstveno znamko „**jelen**“.

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

Ustje (Češko)

JURIJ SCHICHT

Ustje (Češko)

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

54

Posestvo naprodaj

obstoječe iz enonadstropne hiše s 5 sobami in 2 kuhinji, veliko gospodarsko poslopje in 3 orale zemljišča, vse v dobrem stanju. Posestvo je obokrajni cesti, pol ure od Kozjanskega trga. Hiša je pripravna za gostilno ali malo trgovino. Cena 3600 kron, 1800 kron je sproti za plačati, ostane pa v letnih obrokih. Kdor želi kupiti, naj se zgleda pri Francu Kuneju, posestniku v Podsredi št. 47.

Učenec

12 do 15 let star, poštenih starišev, ki ima veselje do učenja **lectarije in svečarije**, se takoj sprejme pri

Lovru Pokornu, Celje, Graška cesta 16.

Pripoznano najizvrstnejši

jekleni plugi, brane, valarji, stroji za sejati „Agricola“. **Amerikanski stroji za kositi** otavo, deteljo in žito, stroji za obračati seno, grablje za seno in žito, stiskalnice za seno in slamo, preše za vino in sadjevec.

Hidraulične preše, mlini za grozdje in mečkači za grozdje, mlini za sadje, brizgalnice za trs in zelišča, aparati za sušenje sadja in zelenjave.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

47

Franc Varlec v Brežicah

trgovina z mešanim blagom,

priporočam svojo bogato zalogo manufakturnega blaga, kakor različne vrste **volnenega blaga** v vseh najnovejših barvah in uzorcih, dalje **ženskega in moškega cajga**, druka, satina, atlasa, štofa, belega platna i. t. d. Veliko zalogo **atlasnih in svilenih robcev** najnovejši uzorci, vse **po najnižjih cenah**. Ker kupujem specerijsko blago vedno v večji množini in od največjih tovarn, lahko tudi v teh predmetih postrežem z najnižjimi cenami.

Priporočam dalje svojo veliko zalogo vsakovrstne **železnine**, šinje, osi, lopate, motike, **cementa**, trstine, lite in **posteklene posode**, **samokolnice**, **rogaške kamne** i. t. d. Imam tudi vedno veliko zalogo **porcelanaste in steklene posode**. Kupujem in plačujem po najvišjih cenah različne deželne pridelke in prodajam iste po primeroma nizkih cenah. — Ker nameravam svojo zalogo iz različnih vzrokov zmanjšati, prodajam vse omenjene

Točna postrežba!

predmete po veliko znižanih cenah.

Nizke cene!

Prodajam tudi vsakovrstna poljska in vrtna semena, kakor koroško in rdečo štajersko deteljo, garantirano čisto brez žide i. t. d.

Indra Tea

Najboljši in najfinejši čaj na svetu! Melange iz najfinejših in najmočnejših čajev iz Kine, Ceylona in Indije; dobiva se v boljših specerijskih, delikatesnih trgovinah. Na debelo razpošilja:

Indra Tea Import Compani Trst.

Glavna zaloga: A. Jurcev naslednik Alojzij Senčar v Ptuj

Praktični in zobozdravnik

med. univ. dr. Béla Stuhec, Ptuj

Minoritni trg št. 6 nasproti sodišču

ordinuje od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. — Zaliva in stavi zobe ter izdeluje **zobovja** z zlatom in kavčukom. Pipanje zobov brez bolečin!

Vsega zdravilstva

dr. Ant. Gregorec

praktični zdravnik v Ptuj

ordinuje v Kaiserjevi hiši, Florijanske ulice št. 6.

Ivan Jax in sin

Ljubljana. Dunajska cesta 17.

priporoča

svoje bogato zalogo

šivalnih strojev in voznih koles,
glasbenih avtomatov
in pisalnih strojev.

Najizvrstnejše in najboljše tamburice (glasbeno orodje) izdeluje in razpošilja
prva sisečka tovarna tamburic

J. STJEPUŠIN

Sisek (Hrvaško).

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi leta 1900 in na Milenijski leta 1896.

Razven vsega glashenega orodja so tudi vsakovrstne sekirice (note) za različne instrumente v zalogi. Priporočajo se izvršne gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike in okarine. V isti tovarni izbaja tudi strokovni list

„Tamburica“

po enkrat na mesec ter stane za celo leto 8 kron z glasheno prilogo vred.

Za vsaki instrument se jamči.

Velik cenik s slikami se pošlje na zahtevanje zastoj.

Loterijske številke

vlečene dne 18. marca:

Trst: 85, 34, 3, 87, 54.

vlečene dne 24. marca:

Gradec: 83, 1, 79, 47, 42.

Bistroumnega fanta

bi vzel za svojega sina.

Podpisani želim vzeti bistroumnega fanta ubogih poštenih starišev, ki bi imel veselje učiti se pri meni izdelovati ročne harmonike.

56.

Jožef Filač

izdelovalec harmonik.

Slov. Gradec.

Vidmarč kaže kmetom moč
„Pakraških kapljic“ in „Slavonske zeli.“

JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 kron, 24 stekleničic (2 ducata) 8 kron 60 vin., 36 stekleničic (3 ducati) 12 kron 40 vin., 48 stekleničic (4 ducati) 16 kron, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 kron.

Manj kakor 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel se rabi s prav sijajnim in najboljšim vspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamažlosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bolenju, kataru in odstranjuje goste slane ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsih in pljučnih bolestitih.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 krone 40 vin., 4 originalne steklenice 5 kron 80 vin., 6 originalnih steklenic 8 kron 20 vin.

Manj kakor dve steklenici se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

PETER JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu 209, Slavonija.

195-19

P. Jurišić, lekarnar

Pakrac.

Pozor!

Bolnemu zdravje!

Pozor!

Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste. odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **PETER JURIŠIĆ, 209, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Naročniki!

Dajte naš list tudi sosedom, da ga
bero in naroče!

Ceno češko posteljno perje

5 kg novega skubljenega K 9-60, boljše K 12—
belega, jako mehkega, skubljenega K 18—; 24 kg
snežnobelega, mehkega, skubljenega 30 K, 36 K. Pošilja se franko
proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vzame proti povrnitvi
poštnih stroškov. 35

Benedikt Sachsel, Lobes 198, p. Plzen na Češkem.

Zahtevajte brezplačno in franko
moj veliki ilustrirani cenik o dobrih solidnih in
cenenih urah, zlatini in srebrenini 38

Hans Konrad

prva tovarna za ure v Mostu (Brüx)
št. 1375, Češko

Nikelnasta anker-remont-ura, sistem Roskof-patent,
z nikelnasto verižico in futralom gld. 2-50, 3 ko-
madi 7 gld., 6 komadov gld. 13-50. Ista z dvojnimi
pokrovom gld. 3-50. Pristna srebrna remontoir-ura,
odprta gld. 3-80. Pristna srebrna oklopna verižica gld. 1-20. Nikel-
nasta budilka gld. 1-45, 3 komadi 4 gld., s ponoči se svetlečim ka-
zalnikom gld. 1-65, 3 komadi gld. 4-50. Za vsako uro strogo rečno
triletno pisмено jamstvo. Nobene rizike! Zamenjava dovoljena ali
pa se denar vrne!

Zalagatelj velike gosposkih in samostanov.

Java kava

direktno od pridelovalca.

Pošilja se **5 kg vrečiča** colnine prosa, brez vseh stroškov na
vsako poštno postajo.

Marka **Javaflor**, najfinejša, «surova» gld. 6-65
fina, zelena, » » 6-20
JavaBrasil, mešanica, «surova» » 5-75
Kapucinska mešanica «pečena» » 7—
Tudi druge vrste kave po zelo ugodni ceni.

Čaj

1 kg: gld. 2-80, — 4 gld., — gld. 5-50. 40

Turk & Co.

posestnik plantaž na otoku Java. Pošiljate iz skladišča v luki.
Trst, Acquedotto 62.

Oves

(Willkomm).

Ta težka vrsta ovsu obrodi v vsaki zemlji, zori
zgodaj, jako bogato obrodi, da visoko, dobro
slamo za krmo in se ne poleže. Ker se na redko
seje, zadostuje na 1 oral 50 kg. Pošilja se v
vrečah po 25 kg za 9 K, 50 kg za 17 K, 100
kg za 32 K. Vzorci po 5 kg franko za 3-20 K
proti predplačilu. 49

Oskrbništvo graščine Golič pri Konjicah
na Štajerskem.

Zdravje je največje bogastvo.

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in ne nadkri-
ljive kapljice sv. Marka se
uporabljajo za notranje in
zunanje bolezni. Posebno
odstranjujejo trganje po ko-
steh, nogah in rokah ter
ozdravijo vsak glavobol. One
delujejo nedosegljivo in spa-
sonosno pri želodčnih bo-
leznih, ublažujejo katar in
izmeček, odpravijo naduho,
bolečine in krče, pospešujejo
in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo velike in
male gliste ter bolečine, po teh provzročene. Tudi delujejo izborna
proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezihi
ter «koliko» in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in od
te izvirajoče boleti.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in
«madronu» in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in
kmečki hiši.

Dobiva se samo v „**Mestni lekarni v Zagrebu**“. Na-
ročuje se edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov trg št. 80
poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat
(12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko na
vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K — h.	4 ducati (48 stekl.)	14 K 60 v.
2 „ (24 „)	8 „ — „	5 „ (60 „)	17 „ — „
3 „ (36 „)	11 „ — „		

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj
ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so z po-
sebnim uspehom uporabljali kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdra-
vili: Ivan Barentinčič, učitelj; Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan
Barčić, župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vuhelič, šivilja; Jožef
Seljanič, kmet, i. t. d.

Mestna lekarna v Zagrebu,

Mestni trg št. 80, poleg cerkve sv. Marka.

Ustanovljena leta 1860.

Ustanovljena leta 1860.

Lanski letniki

„Domovine“, „Mira“, „Slovenskega Gospodarja“,
„Našega Doma“ in „Ježa“ se brezplačno oddaje.

Kdor en ali drug letnik želi imeti, naj se oglasi pri
uredništvu «Slovenskega Štajerca».

Izvrsten okus kave dosežete s prirežanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorci dragovoljno.
Poštna 5 kg. pošiljka 4 K 60 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
vsem odjemalcem zastoj pošiljati mesečno.

Vydroda tovarna žitne kave Praga-VIII.

Stanje hranilnih vlog nad
19 milijonov kron.

Stanje rezervnega zaklada
nad 650.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska na Mestnem trgu zraven rotožva

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potem c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 1/4% na leto. — Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa zeli dolжник poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menjice in vrednostne papirje.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Podružnica v Celovcu. Podružnica v Spletu.

Akcijski kapital 1.000.000 K.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. — Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške
ženitninske kavicije.

Eskomt in inkasse menic.

Borzna naročila.

Promet s čeki in nakaznicami.

Ponos vsake gospodinje je dobra kava.

**Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava**

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se napravi vsakdanja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvirne zavoje z imenom „Kathreiner“ in ne kupujte nikoli, kar se odtehtuje odprto.

Ustanovljeno 1. 1832.

Priznano najboljšje oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurenco po finosti, ki omogočijo z jako majhno množino pobarvati veliko površino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann
v Ljubljani

prva tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja. Zaloga slikarskih in plesarskih predmetov.

Ilustrovani ceniki dobe se brezplačno.